

Spomini na vpad sosedovih bikov

Pri Škofu nad Žvabekom, ob pobočju Pečnice v bližini romarske cerkve, je nekoč stala zelo priljubljena gostilna, ki so jo obiskovali predvsem domačini in včasih tudi romarji, kadar so na Marijin praznik prišli na Sveto mesto.

Gostilne se ne spominjam več, zelo dobro pa še imam pred očmi poslopje, ki je bilo že v moji mladosti v zelo slabem stanju. Gospodar samotar je v zadnjih letih stanoval kar v kleti, ker so bili drugi prostori že premočeni od dežja, ki je našel pot skozi streho, pokrito s škodlami. Gostilne že zdavnaj ni bilo več in kmečka poslopja so propadala.

Gospodar, nekoč premožen kmet, je zaradi tožarjenja obubožal in se je le malomarno zanimal za kmetijo. Imel pa je še nekaj bikov, ki so bili celo leto prepuščeni samim sebi in so bili zato že na pol divji. Vsakdo se jih je bal, kadar je moral iti mimo kmetije po opravkih na Suho. Še posebno smo se jih bali otroci, saj smo pogosto slišali grozno tuljenje uboge živine.

Nekega aprilskega dne – mame ni bilo doma in oče je moral s trebuhom za kruhom po zaslužek v tujino – se je zgodilo tole: S starejšo sestro in mlajšim bratom smo se igrali v sobi in naenkrat smo zaslišali čudno ropotanje, mukanje in tuljenje tik pred vhodom. Na smrt smo se prestrašili in prebledeli.

„Biki so tu!“ je zakričala sestra, in že je klicala skozi okno na pomoč. Toda nihče nas ni slišal, saj nikogar ni bilo doma in tudi pri dedeju in babici ni bilo nikogar pri hiši. S kričanjem smo podivjane živali hoteli pregnati, toda ni nam uspelo. Sestra naju je poskušala pomiriti, a bili smo vsi čisto iz sebe. Pred vrata smo porinili mizo in omarice, da bi napravili pravo utrdbo proti grozečemu nasprotniku, sosedovim bikom. Bili smo tako preplašeni in poglobljeni v svoje delo, da smo spregledali, kdaj so sosedove živali izginile izpred hiše.

„Pugvaj, su ži šli!“ je zaklical brat, ki je pogledal skozi okno in videl, kako so odlomastili sosedovi biki. Globoko smo si oddahnili in polagoma spravili naše obrambne pripomočke nazaj na prava mesta. Seveda smo materi takoj, ko se je zvečer vrnila, pripovedovali v vseh odtenkih to nenavadno in za nas res zastrašujočo dogodivščino.

